

Jeg ser paa denne Beskatning med megen Sympati. Ideen er for øvrigt ikke ny, den var fremme allerede under Behandlingen af de direkte Skattelove, men den Gang gjorde man ikke noget ud deraf. Jeg tror, det er et baade retfærdigt og godt Skatteobjekt, der her er Tale om, at Staten med Rette kan tilegne sig en større eller mindre Del af de Værdistigninger, som forekomme omkring i vort Land, uden i ringeste Grad at være en Frugt af den tilfældige Ejers Virksomhed eller Dygtighed, og at Staten derved kunde skabe sig en god Indtægt. Derimod anser jeg Henry Georges Ide, at alle Landets Skatter, baade Stats-, Amts- og Kommuneskatter, skulde kunne afløses med en Jordrente af den nøgne Jords Værdi, for rent vild og uigenneførlig i gamle Kulturlande, hvor Jorden i Aarhundreder, maa ske i Aartusinder, er gaaet fra Ejer til Ejer gennem Salg eller Arv. Den eneste Maade, hvorpaa Staten kunde komme i Besiddelse af Jorden saaledes, at Ideen kunde gennemføres, var den, at Staten simpelthen konfiskerede hele den nøgne Jord, men det er jo i aabenbar Strid med Grundloven, som ved Ekspropriation fordrer fuld Erstatning til de private Ejere. Skulle de, der skulle dyrke Jorden, først betale Rente af den Kapital, der er stukket deri, og desuden bære alle Landets Skatter, bliver det mere, end den nøgne Jord kan bære, i hvert Fald, hvis den skal drives som Landbrug. Men jeg tror, at hvis man i Praxis vil gennemføre den Ide, at den nøgne Jord skal betale Skatten, medens al Kapital og Virksomhed skulde være skattefri, vilde man komme saa langt bort, som tænkes kan, fra det Princip, at Skattebyrden bør fordeles efter Skatteevnen.

Det er jo ikke let at finde paa noget nyt, naar man er kommen saa langt hen i Debatten; jeg skal derfor slutte af og lade en anden komme til.

Sigvald Olsen: Det har glædet mig, at det ærede Medlem, der nu satte sig, har genvundet sit gode Humør. Der var en Tid her i Begyndelsen af Samlingen — ja, det er for Resten ikke saa forfærdelig mange Dage siden —, da han skam ikke var saa højt oppe, som han har været i Dag. Men det glæder mig, at min gamle Sidemand er i godt Humør. Naar imidlertid det ærede Medlem har ment at finde noget som helst i Betænkningen af 1897 og i min Stilling da, hvorved han kunde godtgøre, at vort Standpunkt er et

andet i Dag, end det var den Gang, vil jeg sige: Selvfølgelig vil og maa Socialdemokratiet have Ret til, da det er et Parti, der er i Pakt med Udviklingen, at forandre Standpunkt paa en Sag som Toldloven. Ganske naturligt maa vi det, og jeg haaber det ærede Medlem maa forstaa det. Han sagde jo, at han med Interesse havde siddet og hørt paa den Tale, min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg) har holdt, og som det ærede Medlem ikke syntes at sætte synderlig Pris paa. I denne Tale kom min Partifælle netop ind paa en Dokumentering heraf.

Det ærede Medlem, der satte sig, begyndte i Lighed med den højtærede Finansminister — men denne sidste gjorde det jo paa betydelig bedre og mere behændig Maade — at ville raillere over, at der var en himmelvid Forskel, ikke blot en Nuance, men en himmelvid Forskel paa det Standpunkt, jeg f. Eks. havde forfægtet som Ordfører, og det Standpunkt, som er kommet frem fra andre Sider indenfor mit Parti. De kunne være ganske rolige, vi ere fuldt ud enige, vi staa paa vor Partikongres' Resolution, og det ærede Medlem maa jo kunne forstaa, at naar der heri hævdes, at vi ville have de bestaaende Toldsatser ophævede hurtigst muligt, for Beskyttelsens Vedkommende dog saaledes, at denne efterhaanden nedsættes under Hensyntagen til hver enkelt Industris særlige Forhold, er det netop, fordi man paa vor Kongres mener, at man dels ved at forhøre sig, dels ved at bruge sin egen praktiske Erfaring og sin Forstand, skal komme til det Resultat, der baader de enkelte Industrier i det givne Øjeblik. Vi have jo her en hel Del Repræsentanter for Landbruget, adskillige af dem har jeg jo i de forløbne Aar haft Lejlighed til at samarbejde med under Udvalgsforhandlinger, og mange af dem, der sjældent tage Ordet her, ere dér fremkomne med sunde og gode Betragtninger og Indlæg i Debatten, om en foreliggende Sag, som jeg mange Gange har lært at sætte Pris paa. Ligeledes have vi jo en hel Del Redaktører her i Tinget. Jeg sætter ogsaa Pris paa disse Redaktører. Det er Folk, som have deres Livsgerning, og som ere praktiske paa mange Omraader. Men nu beder jeg dem dog, baade Landbrugsrepræsentanter og dem, der ikke tilhøre Haandværk og Industri, om De tro, at De med lige saa stor Indsigt som vi andre, der ere skolede i et Fag fra Barn af, og som senere have drevet egen